ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 29 Ἰουλίου 1919
Καλλινίκου μάρτ.
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 39
Δύσ. 7 λ. 20

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 861 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΤΙ ΕΠΕΡΙΜΕΝΕΝ Ο ΛΑΟΣ

Ἐγεννήθη καὶ ἐδῶ τὸ ζήτημα τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου. Ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ γογγύζῃ, ὁ τύπος ἐγένετο ὁ διερμηνεὺς τῶν παραπόνων του καὶ τῶν διαμαρτυριῶν του, αἱ Ἀρχαὶ συνεκινήθησαν καὶ ὁ κόσμος μὲ ἀνακούφισιν ἤκουσεν ὅτι συνεκαλεῖτο μεγάλη σύσκεψις εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τὰ πάντα ἐδείκνυον ὅτι ἀπεφασίσθη ἐπὶ τέλους νὰ ἐξετασθῇ τὸ φλέγον ζήτημα κατὰ βάθος καὶ σοβαρώτατα, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ, ἂν δικαιολογῆται ἡ φοβερὰ ὑπερτίμησις τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ ποῖος ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ νῆσός μας ἔχει τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν ἀκρίβειαν.

Δυστυχῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ὅλη ἐκείνη ἡ φασαρία εἰς οὐδὲν θὰ κατέληγε, διότι ἐπεδιώχθη ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ τρομοκρατηθῇ ὁ λαὸς μὲ τὸ φάσμα χειροτερεύσεως τῆς καταστάσεως καὶ νὰ παρασταθῇ μάλιστα ἡ παροῦσα κατάστασις ὡς ἱκανοποιητικὴ καὶ εὐχάριστος.

Δυστυχῶς ἡ συνέλευσις ἐκείνη ἀπετελέσθη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐκείνους ἀκριβῶς, ἐναντίον τῶν ὁποίων στρέφονται τὰ παράπονα τοῦ κόσμου, ἕκαστος δὲ ἐξ αὐτῶν περὶ ἑνὸς μόνον ἐφρόντιζε, πῶς νὰ ὑπεραμυνθῇ καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἀντεπροσώπευε.

Φυσικὰ μία τόσον πολυπληθὴς συγκέντρωσις δὲν καθίστα δυνατὴν τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐβελτιοῦτο ἡ κατάστασις καὶ ὁ λαὸς θὰ ἀνεκουφίζετο.

Καὶ ἐξελέγη Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι, νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ αἴτια τῆς ὑπερτιμήσεως καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς αἰσχροκερδείας καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν, ὅπου τοῦτο εἶνε δυνατόν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα εἰς ὀλίγας συνεδριάσεις, περιωρίσθη εἰς γενικότητας, μὴ θελήσασα νὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἐξέτασιν ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ βίου.

Καὶ διὰ τοῦτο κατέληξεν εἰς γενικὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ χθεσινόν μας φύλλον, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι μὲν ὀρθὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπερίμενεν ὁ λαός, οὐδὲ εἶνε ἱκανὰ αὐτὰ καὶ μόνα νὰ θεραπεύσωσι τὴν ἀφόρητον κατάστασιν.

Ὁ λαὸς ἐπερίμενε νὰ μάθῃ, ἂν αἱ τιμαὶ εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ ἐπιτόπια προϊόντα δηλ. τὸ τυρί, τὸ γάλα, τὸ κρέας, τὰ φροῦτα, τὰ κηπευτικὰ εἴδη, τὰ ψάρια κτλ. εἶναι δίκαιαι καὶ λογικαὶ ἢ ἐνέχουν ὑπερβολικὸν κέρδος καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλατωθοῦν εἰς αὐτὰς τὰς χεῖρας τοῦ παραγωγοῦ.

Ἐπερίμενε προσέτι νὰ μάθῃ, ἂν αἱ τιμαὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων εἰδῶν δὲν εἶνε αἰσχροκερδικαὶ καὶ ἂν εἶνε αἱ αὐταὶ ἢ καὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς τιμὰς εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται ταῦτα εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Εἶνε γενικὸν τὸ παράπονον ὅτι εἰς τὴν νῆσόν μας ὅλα πωλοῦνται ἀκριβώτερα, καὶ τὰ παπούτσια, καὶ τὰ ὑφάσματα, καὶ τὰ ψιλικά, καὶ οἱ χασέδες, καὶ αἱ κάλτσαι, καὶ τὰ καπέλλα κτλ. καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἱκανοποιήσει μεγάλως τὴν κοινωνίαν, ἐὰν κατήρτιζε συγκριτικοὺς πίνακας μεταξὺ τῶν ἐδῶ καὶ τῶν ἄλλοῦ συμβαινόντων.

Ἐὰν δὲ τὴν αὐτὴν βάσιν ἠκολούθει καὶ διὰ τὰ ἀποικιακὰ καὶ προὐκάλει ἀνακοινώσεις τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων περὶ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν τιμῶν, τότε θὰ ἠδύνατο πᾶς τις νὰ κρίνῃ ἂν δικαιολογοῦνται αἱ σημεριναὶ τιμαὶ καὶ τῶν εἰδῶν τούτων, ὅτε θὰ ἔλειπον τὰ παράπονα τοῦ πάσχοντος λαοῦ.

Κατόπιν μιᾶς τοιαύτης ἐργασίας θὰ ἀπέμενεν εἰς τὰς Ἀρχὰς τὸ ἔργον τῶν διατιμήσεων καὶ ἡ ἀνασύστασις τοῦ ἀγορανομικοῦ σώματος πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀποκρύψεων καὶ τῆς αἰσχροκερδείας.

Τούτων γινομένων, ἀσφαλῶς θὰ ἐπήρχετο μεγάλη βελτίωσις εἰς τὴν κατάστασιν διὰ τῆς δυνατῆς ὑποτιμήσεως πλείστων εἰδῶν, ὅτε κατὰ φυσικὴν σειρὰν θὰ ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἐξέτασις κατὰ πόσον καὶ ἡ ἐργασία εἰς τὴν νῆσόν μας πληρώνεται ὑπερμέτρως, συντελοῦσα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῶν τιμῶν, τοῦθ' ὅπερ προκαλεῖ τὴν γενικὴν κατακραυγὴν τῶν ἄλλων τάξεων.

Ἐὰν ὁ βίος καταστῇ εὐθηνότερος, ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι θὰ περιορίσῃ καὶ ἡ ἐργασία τὰς ἀπαιτήσεις της, οὕτως ὥστε οὐδεμία τάξις ἐν τῇ κοινωνίᾳ νὰ ἐκμεταλλεύηται καὶ νὰ καταπιέζῃ τὴν ἄλλην.

εἰς τὴν πανεπαναστατικὴν αὐτὴν ἐποχήν, ὅπου πρόκειται νὰ λυθοῦν τόσα μεγάλα κοινωνικὰ ζητήματα, ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ἀνδρικοῦ ἐνδύματος πρέπει ν' ἀποτελέσῃ, νομίζω, σοβαρὰν μέριμναν τοῦ φύλου μας. Δὲν ζητοῦμεν ἐπὶ τέλους τὰ ἀδύνατα. Ζητοῦμεν ἰσότητα δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀνέσεως. Καὶ θὰ ἦτο ἀστεῖον νὰ ζητήσωμεν τίποτε ἄλλο, πρὶν λάβωμεν πρῶτα τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐνδύματος, ὅπως τὴν ἔλαβαν, χωρὶς νὰ ἐρωτήσουν κανένα, αἱ γυναῖκες. Οὕτω μεταξὺ τῶν πρώτων αἰτημάτων μας, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ εἶνε—ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ καλοκαίρι—ἡ εἰσαγωγὴ τῶν διαφανῶν ὑφασμάτων εἰς τὸ ἀνδρικὸν ἔνδυμα, ἡ κατάργησις σακκακιοῦ καὶ γελέκου, τὸ γυμνὸν στῆθος καὶ τὰ γυμνὰ μπράτσα, εἰς τὰ ὅρια τοὐλάχιστον ποῦ καθιέρωσαν αἱ γυναῖκες, καὶ τέλος τὰ κοντὰ καὶ πλατειὰ πανταλόνια, οὕτως ὥστε αἱ μὲν κνῆμαι νὰ δροσίζωνται, ὑπὸ λεπτὴν κάλτσαν—τὴν ὁποίαν οἱ ἐφοπλισταί καὶ οἱ ἐργάται ἠμποροῦν νὰ ἔχουν καὶ μεταξωτὴν—ὁ δὲ ἀέρας νὰ κυκλοφορῇ ἐλευθέρως εἰς τὸ ἐπίλοιπον σῶμα. Καὶ ὑποθέτω, ὅτι δὲν ἐπρότειναν τίποτε, οὔτε ὑπερβολικὸν οὔτε παράλογον.

Ἡ μόνη ἀντίρρησις, ποῦ ὑπάρχει πιθανότης νὰ διατυπωθῇ εἶνε ὅτι οἱ ἄνδρες, μὲ τὴν προτεινομένην μετερρύθμισιν τοῦ ἐνδύματος, δὲν θὰ ἔχουν μένῃσως νὰ παρουσιάσουν τὰ κάλλη, ποῦ παρουσιάζουν εἰς τὴν αἰσθητικὴν δίψαν τοῦ κοινοῦ, αἱ γυναῖκες. Τὸ παραδέχομαι! Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τόσαι ὀστεοθῆκαι στέρνων, τόσαι ἐλεφαντιάσεις κνημῶν, τόσα κρεοπωλεῖα σωμάτων παρουσιαζόμενα ἐλευθέρως ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν, ὥστε ὀλίγα ὀστέα περισσότερον ἢ ὀλίγοι πατσάδες ἐπὶ πλέον νὰ μὴν ἀπειλοῦν σπουδαίως τὴν δημοσίαν αἰσθητικήν.

Ὁ κόσμος, ἐπὶ τέλους, δὲν εἶνε οὔτε Μουσεῖον οὔτε Πινακοθήκη. Καθένας προσφέρει εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ ὁ Χρόνος. Ἀλλὰ καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζῇ μὲ ἴσα προνόμια πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀδιάφορον ἂν ὁ Θεὸς τὸν ἔπλασεν ἄνδρα ἢ γυναῖκα. Ἐπὶ τέλους οἱ ἀπώτατοι πρόγονοί μας, ἐκδιωχθέντες ἀπὸ τὸν Παράδεισον, ἐφόρεσαν καὶ οἱ δύο φύλλον συκῆς. Δὲν ἐφόρεσε μόνον ἡ Εὔα φύλλον καὶ ὁ Ἀδὰμ ζουρλομανδύαν, ὥστε νὰ ἐξακολουθῇ νὰ τὸν φορῇ μέχρι σήμερον.

Παῦλος Νιρβάνας

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἀπὸ τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» παραλαμβάνομεν τὸ κατωτέρω σημαντικὸν ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ ἀρθρογράφου κ. Πέρτιναξ, εἰς τὸ ὁποῖον συνιστᾶται ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ Πανσυμμαχικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐπισιτισμοῦ ὡς μόνου μέσου θεραπείας τοῦ κακοῦ.

«Ἡ κρίσις τῆς ἀκρίβειας τῆς ζωῆς; —γράφει ὁ ἀρθρογράφος—ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ὑποφέρουν τόσον σκληρῶς τάξεις τινὲς τοῦ λαοῦ μας, καὶ ἡ ὁποία ἐντὸς βραχέος, ἢ μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ ὁλόκληρον τὴν χώραν, δὲν δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ ἢ μὴ διὰ διεθνῶν μέτρων. Αἱ ἀκόλουθοι γραμμαὶ ὑποδεικνύουν μίαν ἀκολουθητέαν ὁδόν. Ἂς σημειώσωμεν πρῶτον, ὅτι τὰ προταθέντα μέχρι τοῦδε μέτρα—καταδίωξις τῶν αἰσχροκερδῶν, ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν, περιορισμὸς τῆς κυκλοφορίας τῶν χρυσονομισμάτων κλπ—καὶ τὰ ὀλιγώτερον συνιστώμενα κατάργησις τοῦ καθεστῶτος τῶν χορηγήσεων, ἀναδιοργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους, ἐπιτευξις δανείων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κλπ.—δὲν ἔχουν, λαμβανόμενα ἐν τῷ συνόλῳ των, εἰμὴ περιωρισμένην καὶ ἐφήμερον ἀξίαν. Ἐξεταζόμενα μονομερῶς ἕκαστον χωριστὰ, εἶνε προωρισμένα νὰ θεραπεύουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο σύμπτωμα τοῦ γενικῶς αἰσθητοῦ κακοῦ. Δὲν δύναται ὅμως νὰ προσβάλῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ κακὸν καὶ νὰ τὸ ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς ρίζης του.

Ἐὰν ἡ Γαλλία ἀπετέλει μόνη της ἕνα οἰκονομικὸν κόσμον, ἀπομονωμένον τελείως ἐξωτερικῶς, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγκαρτερήσῃ φιλοσοφικῶς εἰς τοὺς δισταγμοὺς τῶν ἀρχηγῶν της. Ἀλλ' ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ ζωὴ ἐπανελήφθη. Καὶ τὰ κράτη τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον σῶα ἐκ τοῦ πολέμου, ἐπιβεβαιοῦν τὴν ὑπεροχήν των. Δὲν πρόκειται πλέον, ὅπως συνέβαινε τακτικώτατα εἰς τὸ παρελθόν, περὶ ἀτομικῶν προσπαθειῶν. Πρόκειται περὶ μιᾶς τερασστίας ἐκστρατείας ἐμπορικῆς κατακτήσεως διεξαγομένης εἰς ἑκάστην χώραν ὑπὸ μιᾶς πραγματικῶς κρατικῆς δικτατορίας. Συγκρίνατε τὴν τιμὴν τοῦ σίτου κατὰ τὸν νον εἰς τὴν Λίβερπουλ καὶ τὴν Χάβρην. Διὰ νὰ ἐπιζήσῃ ἡ χώρα μας ἔχει ἀνάγκην ὄχι μόνον νὰ ἐπωφεληθῇ μιᾶς τοιαύτης οἰκονομικῆς δικτατορίας ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ἐπίμετρον—καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους μόνον—καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν Συμμάχων της. Μὲ ἄλλους λόγους, ὅπως καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ ἀγορὰ τῶν διαφόρων προμηθειῶν, ἐθνικῶν, τροφίμων καὶ βιομηχανικῶν. νὰ ἐνεργῆται ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν Συμμάχων. Καὶ περισσότερον ἀκόμη ἀφ' ὅ,τι συνέβαινε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, πρέπει ἡ κατανομὴ τῶν προμηθειῶν τούτων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας νὰ μὴ ἀφεθῇ εἰς τὰς διαθέσεις τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως».

Ὁ ἀρθρογράφος τονίζει κατόπιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς πανσυμμαχικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία νὰ ἐξακολουθήσῃ κατανέμουσα τὰς προμηθείας τῶν τροφίμων μεταξὺ τῶν Συμμάχων.

«Μόλον διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος, μεταξὺ τῶν Συμμάχων τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀγορᾶς τῶν προμηθειῶν θὰ δυνηθῇ ἡ Γαλλία ν' ἀγωνισθῇ μέχρι τέλους. Μόνον διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν εὐδαιμονίαν της. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου πᾶσα οἰκονομικὴ πανσυμμαχικὴ ὀργάνωσις ἔπαυσε λειτουργοῦσα. Ταυτοχρόνως δὲ ἐπῆλθε καὶ ἡ κατάργησις παντὸς ὀργανισμοῦ ἐσωτερικοῦ ἐλέγχου, ἥτις μᾶς κατέστησεν ἀνικάνους νὰ συλλέξωμεν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη. Τὸν Δεκέμβριον, παραδείγματος χάριν, συνήψαμεν μετὰ τῆς Ἀγγλίας μίαν συμφωνίαν ἥτις μᾶς ἐξησφάλισε μέχρι τῆς πρώτης Ἰουλίου τιμὴν ναύλων 25 σελληνίων κατὰ τόννον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνεργοῦν τὸ εἰσαγωγικόν μας ἐμπόριον, ἐργαζόμενοι ὑπὲρ ἑνὸς ἐθνικοῦ ἐμπορίου, ἀθίληστοι συγκεντρώνουν ἀδιάφορον μὲ ποίας τιμάς, οἱονδήποτε ἐμπόρευμα, καὶ σπεύδουν ν' ἀγοράσουν ναύλους, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ τιμή των. Ἡ Κυβέρνησις ἀνίκανος νὰ συγκρατήσῃ τοὺς σπεύδοντας οὕτω ἐμπόρους, δὲν ἠθελήθη νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὴν σύμβασιν καύτην, τὴν ὁποίαν συνῆψε μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

«Τὴν 28ην παρελθόντος Ἰουνίου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ κ. Οὐίλσων ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν, ὑπογραφείσης τῆς εἰρήνης τῶν Βερσαλλιῶν, συνετάχθη πρακτικόν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ὅτι παλαιαὶ πανσυμμαχικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ κληθοῦν ἐκ νέου ὅπως ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον των ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ καλέσουν. Μᾶς φαίνεται ὅτι ἐπέσεν ἡ κατάλληλος στιγμὴ νὰ ἐνθυμηθοῦν τὸ πρακτικὸν τοῦτο ἐκεῖνοι οἵτινες τὸ συνέταξαν. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ πανσυμμαχικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος, ὅπως ἦτο ἀκριβῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Δὲν πρόκειται φυσικὰ περὶ ἐγκαταστάσεως ἑνὸς κρατισμοῦ ὑπερβολικοῦ, τῶν ἄκρων καὶ δεσποτικοῦ. Ἐκεῖνο, ὅπερ ἐνδιαφέρει ἤδη, εἶνε νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν μία οἰκονομικὴ ζωή, τὴν ὁποίαν οἱ ἀνώμαλοι ὅροι τοῦ πολέμου ἐτάραξαν. Τὰ ἄτομα μόνα των, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ καλὴ θέλησίς των, δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου σήμερον πιθανὸν νὰ εἶνε τὸ τέρμα. Οὐδέποτε ὅμως καὶ ἡ ἀφετηρία».

ΑΠΟ ΤΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Οἱ τιμημένοι νεκροί. — Γενικὸν πένθος. — Προσκύνημα. — Κωδωνοκρουσία. — Ἡ κηδεία. — Ὁ λόγος τοῦ κ. Σκαμβούγκρα. — Ὅλα τὰ γεγονότα.

(Τοῦ τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

ΚΥΔΩΝΙΑΙ 27 Ἰουλίου

Πενθοῦν αἱ Κυδωνίαι .... Σημαίνει καὶ πάλι γιὰ δεύτερη τώρα φορὰ τὸ νεκρικὸ σήμαντρο τοῦ θανάτου, καὶ ἡ Κυδωνιάτικη ψυχὴ συνενώνεται αὐθόρμητη σὲ ἕνα σῶμα, σὲ μιὰ σέψι γιὰ νὰ σταλάξῃ θαλλεροὺ δάκρυ, δάκρυ τοῦ πόνου πάνω ἀπ' τὰ σώματα τιμημένων νεκρῶν. Καὶ ξυπνᾶ σ' τὸ Κύδωνιάτη ἡ ἀνάμνηση τοῦ παρελθόντος του, καὶ στὴν ἀνάμνηση αὐτὴ ἀφίνει νὰ τοῦ ξεφύγῃ ὅλος ὁ πόνος γιὰ τὸ θάνατο κείνων ποῦ συνετέλεσαν ἄν ὄχι στὴ λευτεριὰ του τοὐλάχιστο τὸ συνέχισμά της, στὴ τέλεια λευτεριά...

Ἀπὸ δυὸ τρεῖς μέρες συχνοὶ κανονιοβολισμοὶ μᾶς ἀνήγγειλαν πῶς κάτι συνέβαινε ἐκεῖ πέρα. Μὰ αὐτὸ τὸ κάτι ἀκριβῶς κανεὶς δὲν ἤταν ἀμόδιος νὰ προσδιορίσῃ. Ἀπ' τὸ πρωΐ μιὰ φήμη κυλοφόρησε. «Φέρουνε σκοτωμένους!» Σὲ λίγο ἡ φήμη γένηκε καὶ πραγματικότητα. Κι' αὐτὸ ἤρτε νὰ βεβαιώσῃ μιὰ πένθιμη συνοδεία. Σ' τὸ μέσον δύο φορεῖα. Κι' ἀπάνω σ' αὐτὰ δυὸ παλληκάρια κοιμοῦνται τὸ στερνό του; ἀτελεύτητο ὕπνο. Σὲ λίγο ὅλη ἡ πόλις στὸ γαλάζιο. Μὰ πένθιμα.

Οἱ σημαῖες μεσίστιες. Οἱ πολλὲς ντυμένες μὲ μαῦρες κορδέλες. Ἡ ὄψις τῆς πόλεως ἦταν ἀληθινὰ φαντασμαγορική. Ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἐξέφραζαν κείνη τὴ στιγμὴ αἱ μεσίστιες σημαῖες. Καὶ περνοῦσε ἡ μέρα μὲ τὴν ἀτέλειωτη πρεσδοκία τῆς 6ης μ. μ. ποῦ ὡρίσθη ὡς ὥρα τῆς ταφῆς.

Οἱ νεκροὶ πρωτοῦ ἀκόμη νὰ μεταφερθοῦν στὴς Μητρόπολιν ὅπου θὰ ἐψάλλετο ἡ ἀκολουθία εἶχον στηθῆ στὸν Ἅγιον Ἰωάννη.

Τὰ σώματά των τὰ κάλυπται κάτι στερνὰ τριαντάφυλλα τῆς ἄνοιξης καὶ κάτι ἄλλα ἀγριολούλουδα ποὔταν ριχμένα πάνω ἀπ' τὴ κυανόλευκο ποῦ τὰ κάλυπτε ὡς μόνο νεκρικὸ σάβανο. Διακρίνουμε τὸν ἕνα. Ἕνας λεβέντης ὑπολοχαγὸς, Ἰωάννης Χ' Γεωργίου, διοικητὴς τοῦ 11ου λόχου τοῦ 6ου Συντάγματος, παιδὶ τῆς Σάμου. Τοῦ ἄλλου δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ δοῦμε τὴ μορφή του. Ἡ ὀβίδα τοῦ ἔχει πάρει ὅλο τὸ κεφάλι, ποῦ παραμορφωμένο τὸ σκεπάζει τώρα ἕνα πανί. Ἦταν ἕνας πυροβολητὴς, ὁ Λουκουμᾶς Ἀλέξ, τῆς πρώτης πολυβολαρχίας τοῦ 6ου Συντάγματος, ἀπ' τὰ Σόκια.

Κεῖ, πάνω ἀπ' τὰ σώματά των, προτοῦ ἀκόμα νὰ τοὺς πάρῃ γιὰ πάντα τὸ χῶμα, εἶχε στηθῆ ἕνα ἀληθινὸ προσκύνημα, πήγαινε ὁ κόσμος, πήγαινε ὅλη ἡ νεολαία καὶ πάνω ἀπ' τὰ τιμημένα σώματά τους μοῦ μὲ τὴν αὔγλη ποῦ σκορποῦσε ἡ παρουσία των, λὲς καὶ ἔδιναν ἕνα ὅρκο, ὅρκο ἐκδικήσεως γιὰ τὸν ἄδικο θάνατό τους.

Στὰς 4 1)4 ἀκριβῶς, ἄρχισε γενικὴ πένθιμη κωδωνοκρουσία.

Εἶταν κάτι ἀληθινὰ πένθιμο, ἀλλὰ καὶ γεμάτο μεγαλεῖο!

Στὰς ἕξη, ὅλοι οἱ ἐπίσημοι ἦταν στὸν Ἅγιο Ἰωάννη ἀπ' ὅπου θὰ ἐγίνετο ἡ ἐκκίνησις τῆς πομπῆς. Ὁλόκληρον τὸ 1ον τάγμα τοῦ 6ου Συντάγματος παρατεταγμένον ἑκατέρωθεν ἀπέδιδε τὰς τιμάς. Λίγα λεπτὰ πέρασαν, λεπτὰ ἀγωνίας. Σὲ λίγο νὰ καὶ τὰ φέρετρα. Διακρίνουμε πάνω ἀπ' αὐτὰ τὸν ἡρωϊκὸ Συνταγματάρχη τοῦ 6ου Συντάγματος κ. Βουτσινᾶ, ἐν στολῇ ἐκστρατείας, μὲ ὅλο τὸ ἐπιτελεῖό του καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τάγματος. Τὰ φορεῖα κρατοῦν ὑπαξιωματικοί, τὰς πενθίμους ταινίας ἀνθυπολοχαγοί. Καὶ μ' ὅλη τὴν ἐπιβλητικότητα καὶ τὴ μεγαλοπρέπεια ποῦ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ ἀνθρώπινο νοῦς, μαζὺ μ' ἕνα πένθιμο mars θαυμασίας μουσικῆς, τὴ στιγμὴ ποῦ αἱ καμπάνες πένθιμα ἀντηχοῦσαν ἐκφράζοντας ὅλο τὸ πόνο τοῦ Κυδωνιάτου, ξεκίνησε ἡ πομπὴ μέσα ἀπὸ δύο γραμμὲς ἐκ τῶν πορουσιαζόντων τὰ ὅπλα στρατιωτῶν τοῦ τάγματος. Γύρω στὰ φέρετρα ἐτοποθετήθησαν ξιφήρεις ἄνδρες τοῦ ἱππικοῦ καὶ μεσ' τὴ παρέλασι ὅλη τῆς πομπῆς, ὁ στρατὸς μὲ τὰ ὅπλα ὑπὸ μάλης περιέζωσε ὅλη τὴν ἀνθρώπινη μᾶζα ἡ ὁποία μέχρι τῆς στερνῆς τῶν κοπιῶν συνώδευσε τοὺς τιμημένους νεκρούς. Κι' προχωροῦσε ἡ πομπὴ... ποῦ καὶ ποῦ τὸ mars τῆς μουσικῆς διέκοπταν πένθιμα σιλπίσματα τῶν σαλπιγκτῶν τοῦ τάγματος;... Χαιρετοῦσε τὸ τάγμα γιὰ τελευταία φορὰ τὸν ἀξιωματικό του καὶ τὸν στρατιώτη του....

Σ' τὴ Μητρόπολη. Μὲ κατανυκτικὴ σιγὴ ἀρχίζει ἡ Ὑ. ἀκολουθία πρωτοστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου μας. Ποῦ καὶ ποῦ τὴν διακόπτουν κάτι ἀναφυλητά. Εἶναι ὁ ἀπαρηγόρητος ἀδελφὸς τοῦ νεοπεθαμένου ἀξιωματικοῦ.

Ἡ ἀκολουθία πλησιάζει στὸ τέρμα της. Πρῶτος ὁ Μητροπολίτης μας ποσπρωνεῖ, ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου του, τοὺς νεκροὺς. Λόγοι, συγκινητικοί, ἐμπνευσμένοι λόγοι.

Κάποιος ὀξυωπατικὸς χωρίζει ἀπ' τοὺς ἄλλους κ' ἔρχεται ἀκριβῶς πάνω ἀπ' τὰ φέρετρα. Διακρίνουμε τὸ γνωστὸ στὴ Μυτιληναϊκὴ κοινωνία συμπαθέστατο λοχαγὸ κ. Σκαμβούγερα διοικητὴ τοῦ τάγματος. Κείνη τὴ στιγμὴ κάτι χρυσὲ ἀναλαμπὲς τοῦ δύοντος ἥλιου φώτισαν τὸ πρόσωπο τοῦ νεκροῦ.

Σύμπτωσις!.....

Καὶ μὲς σὲ πένθιμη κείνη σιγὴ μὲ κατάδηλη τὴ συγκίνηση ὁ κ. Σκαμβούγερας προσφωνεῖ τὸ νεκρὸ ἐκ μέρους τοῦ τάγματος μὲ τὸν κατωτέρω θαυμάσιον λόγο τὸν ὁποῖον παραθέτω ὁλόκληρον.

«Ἥρωϊ ἐ Συνάδελφε.

Εἶναι πικρὸ γιὰ μένα σὲ τέτοιες στιγμές, ποῦ τὴ σέψι μου εἶχα ριγμένη νὰ βρῇ ἐπάνου; γιὰ νὰ ἐκφράσω τὸ θαυμασμό μου γιὰ τὴ χθεσινή σου ἡρωϊκὴ δράσι, νὰ βρίσκουμε στὴν ἀντίθετο θέση νὰ σὲ προσφωνῶ νεκρό.

Τόσο γιὰ τὴν ὅλη συντροφιά μας, ὅσο καὶ γενικώτερα γιὰ τὴ Πατρίδα μας, ἡ ἀπώλειά σου ἀνοιγει μεγάλο κενό.

«Καὶ τί δὲν μποροῦσε νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ σένα ἡ Πατρίς; Σὲ ποιά τῆς ἀνάγκη δὲν τὴν συνέτρεξες μὲ ὅτι ἠμποροῦσες;

«Ὁ κίνδυνος τοῦ 12 καὶ 13 σὲ ἔφερε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ὑπερπόντιστή τῆς καὶ ἡ προδοσία τοῦ 14 σὲ ἔφερεν ἀπὸ τοὺς πρώτους στηλοβάτας τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως. Εἰδοποιήθης, ἐμόχθησες ὅσον ὀλίγοι. Τὸ μαρτυροῦν τὰ νιάτα σου τραύματα σ' τὸ Σκρᾶ, τὸ μαρτυρεῖ ὁ θάνατός σου σ' τὴν Μ. Ἀσία.

«Ἀνέπαυσες τὴ συνείδησι σου ὅτι ἐκαμες τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα, ὡς καλὸς καὶ τίμιος στρατιώτης. Μὰ ἡ σκληρὰ ἡ τύχη πρόωρο σοῦ ἐφύλαξε τὸ τέλος καὶ μεσ' τὴ χθεσινὴ τῆς νίκης ζάλη, κυνηγῶντας τὰ λεψανα ἀπὸ μου ἐχθροῦ, ἔπεσες, ἔχων καὶ στὴ τελευταία πνοή σου τὴ σέψι σου κεθῆκον, ἐρωτῶντας ἂν ἔπεσε τὸ ὄνομα. Μὰ τί ἄλλο μποροῦσε νὰ σκεφθῇ μιὰ ἡρωϊκὴ σὰν τὴ δική σου ψυχή;

«Τιμὴ γιὰ τὸ ἡρωϊκὸ νησὶ τῆς Σάμου ποῦ τέτοια γενιᾷ παλληκάρια. Τιμὴ γιὰ τὴ

| — || — ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ — || — |

ΤΟ ΑΝΔΡΙΚ

φαμίλια σου ποῦ σ' ἔθρεψε γιὰ τὴν πατρίδα, καύχημα γιὰ μᾶς ποῦ σ' ἐγνωρίσαμε καὶ σὲ θαυμάσαμε. Ὁ θάνατός σου δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σβύσῃ ἀπ' τὴ ψυχή μας τὴ γενναία μορφή σου. Θάσαι γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὴ πατρίδα ἀθάνατος. Γιὰ σένα δὲ ἡρωϊκὲ στρατιώτη, ὁ ζῆλος καὶ ἡ αὐταπάρνησίς σου πρὸς τὴν Πατρίδα θὰ νᾶι πάντα ἀξέχαστη, ἴσαι γιὰ πάντα στὴ μνήμη μας, καὶ ὑπερήφανο τὸ 6ον Σύνταγμα ποὺ τέτοιους ἀνέδειξε στρατιώτας θὰ προχωρῇ καὶ δὲν θὰ παύσῃ ἐκδικούμενον τὸ τίμιόν σας αἷμα.

«Τὸ χῶμα ποῦ θὰ σᾶς καλύψῃ στὴ νεοελεύθερη αὐτὴ γῆ ἄ, εἶνε ἐλαφρὸ σὰν τὴ ψυχή σας».

Τελευταῖα, τελευταῖα, τὸν προσφωνεῖ ἐκ μέρους τοῦ λόχου του ὁ ἀνθυπολοχαγός του.

Δεῦτε τελευταῖον . . . Ἤρθε ἡ σιγμὴ τοῦ στερνοῦ φιλήματος. Πρῶτος κατεβαίνει ὁ κ. Βουτσινᾶς. Πλησιάζει τὸ νεκρό. Τὰ χείλη του ἀνταμώνουν τὸ τετιμημένο του μέτωπο, σ' ἕνα οὐράνιο φίλημα. Στιγμὴ συγκινητική, στιγμὴ ἀξέχαστη. Ἐπὶ ὁλόκληρα δευτερόλεπτα ὁ κ. Βουτσινᾶς μένει σ' αὐτὴ τὴ θέση. Ἡ συγκίνησι τὸν καταπνίγει. Ὁ κ. Σκαμβούγερας πλησιάζει. Δακρύζει . . . καὶ μαζί του ὅλοι ὅσοι εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ εὑρεθοῦν σ' τὸ πένθιμο κεῖνο τελευταῖο ἀποχαιρετισμό.

Ἀρχίζει ἡ ἐκκίνησι γιὰ τὴ στερνὴ κατοικία. Ὁ Μητροπολίτης μας ἐξαιρετικῶς παρακολουθεῖ μαζὺ μὲ κύματα ὁλόκληρα ἀνθρωπομάζας. Ἀπὸ πίσω ὁ στρατός.

Περνᾶμε ἀπ' τὴ Κεντρικὴ πλατεῖα. Ὅλα τὰ παράθυρα γεμάτα. Καὶ ραίνουν τὰ κορίτσια κοὶ ραίνουν ἀκατάπαυτα ὅλοι τὰ λουλούδια ποὺ τοὺς τάδωσε τὸ μαρτυρικὸ χῶμα τῆς πατρίδος των μετὰ τὴν λευτεριά του καὶ ποῦ ἔβαλαν γιὰ μόνη συντροφιά σ'τὸν αἰώνιο ὕπνο τῶν ἀξεχάστων ἡρώων . . . .

Πάνω ἀπ' τὸ τάφο. Παίζει τὸ σαλπιγκτήριο. Τὸ τάγμα παρουσιάζει ὅπλα. Τὰ φέρετρα κατεβαίνουν στὸ τάφο. Σβύνει ἡ ζωή τους, σβύνει ἡ ὕπαρξί του, μὰ μὲ χρυσᾶ γράμματα ἡ μνήμη τοῦ Κυδωνιάτου τοὺς ἀνέγραψε γιὰ πάντα μέσ' τὴ φαντασία του.

Ἀπὸ τὴ Δευτέρα, ὅπως μᾶς ἀφηγήθη ὁ ἱερεύς τοῦ 6ου Συντάγματος εἶχε ἐκκινήσει ἀπὸ τῆς Περγάμου τὸ πρῶτον τάγμα τοῦ 6ου Συντάγματος, ἡ πρώτη πολυβολαρχία τοῦ 6ου Συντάγματος, καὶ ἡ πρώτη πολυβολαρχία τοῦ 5ου Συντάγματος, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Βουτσινᾶ μὲ σκοπὸν τὴν ἐκκαθάρισιν ὅλων τοῦ τομέως Περγάμου - Κυδωνιῶν. Εἰς Καραγάτσι συνηντήθησαν μὲ τὸ 4ον Σύνταγμα καὶ ἐπροχώρησαν μαζύ. Ἡ μάχη ἔγινε εἰς τὸ χωρίον Γιαλατζίκ, ὅπου καὶ ἔφονεύθη ὁ ὑπολοχαγὸς Χ'' Γεωργίου, μοχόμενος ἐκ τῶν πρώτων, καὶ λαβὼν μέρος εἰς ὅλας τὰς μάχας. Οἱ Τοῦρκοι ὑπολογιζόμενοι εἰς 1 500 μὲ 4 πολυβόλα ἐτράπησαν ἀμέσως εἰς φυγήν, ἐγκαταλείποντες ὅπλα κοζάνια μὲ φαγητὰ ἕτοιμα κ.τ.λ. Ἡ προέλασις ἔφθασε μέχρι τοῦ χωρίου Πελὶκ - Κόϊ, ἀπ' ὅπου καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς προηγουμένας ἐν Καραγάτσι θέσεις των. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἡμετέρων ἀνέρχονται εἰς τοὺς δύο νεκροὺς, 7 βαρέως πληγωμένους καὶ 10 ἐλαφρῶς, οἱ ὁ ποῖοι καὶ μετεφέρθη. τὸ Στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τοῦ Ἐ. Σταυροῦ.

ΡΩΜΟΣ ΡΩΜΥΛΟΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ

Παρίσι 24.—Ἡ τεχνικὴ Ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις καὶ, εἰ δυνατόν, ὁ συμβιβασμὸς τῶν διαφόρων προτεινομένων ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος λύσεων, τῆς ἑλληνικῆς δηλαδὴ, ἣν ὑποστηρίζουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰαπωνίας, καὶ τῶν προτάσεων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς. ἐξηκολούθησε τὰς ἐργασίας της χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ θὰ ὑπέβαλλε τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὸ Ἀνώτερον Συμβούλιον τῆς Συνδιασκέψεως τὸ ἀπόγευμα, ἐὰν κατώρθωνεν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Συμβούλιον τῶν Πέντε ἀπὸ τῆς προχθὲς ἔπαυσε ν' ἀσχολῆται μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀναμένον τὸ πόρισμα τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξήτασε τὰ προβλήματα τῆς Οὐγγαρίας καὶ Βουκοβίνας.

Δὲν πρόκειται συνεπῶς, ὡς ἐγράφη, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐξετάσεως τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπειγόντων καὶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀσχολεῖται ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ταρντιὲ ἐπιτροπὴ τῆς Συνδιασκέψεως, ὡ ἀναφέρεται ἀνωτέρω.

Χθὲς ἀντιπρόσωπος τῆς Συνδιασκέψεως ἐπηλήθευσε τὰ διαπισευτήρια τῶν ἐν Νεῖγυ Βουλγάρων πληρεξουσίων, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος ἔσχε νέας συναντήσεις μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν πληρεξουσίων κ.κ. Πόλκ καὶ Οὐάϊτ, εἰς τὰς ὁποίας ἀποδίδονται ἀποτελέσματα ἀγαθὰ, δεδομένου ὅτι ἐκ τούτων προβλέπεται ὅτι θὰ προέλθῃ εὐμενεστέρα τῶν Ἀμερικανῶν πληρεξουσίων στάσις ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τοῦτο ἡ μὴ ἐνασχόλησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πέντε μὲ τὸ Θρακικὸν ζήτημα ἐπὶ τοῦ παρόντος κρίνεται εὐτυχής.

Αἱ φιλικαὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα Παρισιναὶ ἐφημερίδες συνεχίζουν τὴν ἐκστρατείαν των ὑπὲρ τῆς εἰς ἡμᾶς ἀποδόσεως τῆς Θράκης, παραπονούμεναι ἐνεκα ἰσχυρῆς πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἐπιδεικνυομένης ἐπιεικείας ἀπὸ μέρους ὡρισμένων Δυνάμεων.

Ἡ «Ματὶν», γράφουσα ζωηροτέρον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, προβλέπει τὰς ἐκ τῆς ἐπιεικείας αὐτῆς, συνεπείας μεγάλας καὶ ἀφίνει εἰς τὴν Διάσκεψιν τὰς εὐθύνας τῶν γεγονότων, ἅτινα ἀνομφισβητήτως θὰ προέλθωσιν ἐκ τῆς δυσαρεσκείας τῶν Ἑλλήνων, Σέρβων καὶ Ρουμάνων.

Ὁ «Χρόνος» ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας ἐκτέλεσις τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης θὰ συναντήσῃ πολλὰς δυσχερείας, διὰ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν ὑποίων ὀφείλουν νὰ ληφθοῦν τὰ ἐπιβάλλόμενα μέτρα. Ἀλλ' ὁ «Χρόνος» δὲν ἐπιθυμεῖ ὅπως εἰς τὰ μέτρα ταῦτα ἀναμιχθῇ ἡ Γαλλία, ἡ δὲ πληροφορία ὅτι θ' ἀνατεθῇ εἰς Γάλλον στρατηγὸν καὶ γαλλικὰ στρατεύματα ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας εἰρήνης κινεῖ αὐτὸν εἰς διαμαρτυρίας, καθ' ἃ; δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ ρόλος τοῦ χωροφύλακος.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ

Παρίσιοι 24.— Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουν εἴδησιν, καθ' ἣν εἰς Γάλλος στρατηγὸς θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὅλων ἐνεργειῶν ὅσαι ἀποσκοποῦν νὰ κατοστήσουν σεβαστοὺς τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μόνα θὰ ἐπιβάλουν εἰς τοὺς Βουλγάρους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιταγῶν τῆς Συνδιάσκέψεως.

Ἀντιθέτως κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας ὅλαι αἱ συμμαχικαὶ στρατιωτικαὶ τῆς Τουρκίας δυνάμεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς ὅλην τὴν Μικρασίαν εὑρισκομένων, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ὑπάγωνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν διοίκησιν Βρετανικοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ.

Ὁ «Χρόνος» ἐπιθυμεῖ, ὡς δηλοῖ, νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ κατανομὴ εὔτη τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων ἐν Ἀνατολῇ δὲν εἶνε ὁριστική.

Ἡ «Ματὶν» καὶ εἰς σημερινὸν δεύτερον ἄρθρον της σημειοῖ καὶ τονίζει τὴν ἔκπληξιν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ συμμερίζεται, τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων συνεπεια τῶν περιποιήσεων τῶν ὁποίων τυγχάνουσιν οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι ἀπὸ μέρους Συμμάχων τινῶν.

Τὸ μόνον μέσον, ἐξακολουθεῖ ἡ «Ματὶν», ἵνα καταρτίσωμεν εἰρήνην μόνιμον ἐν τοῖς Βαλκανίοις, εἶνε νὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς συμμάχους ἡμῶν ὅλας τὰς ἱκανοποιήσεις καὶ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ζητοῦν καὶ νὰ εὐνοήσωμεν τὴν ἕνωσίν των. Ὅσοι θέλουν νὰ κανονίσουν τὸ ζήτημα τῆς Βαλκανικῆς κατ' ἄλλον τρόπον ἢ συμφώνως πρὸς τὰς βλέψεις τῶν συμμάχων ἡμῶν ἀναλαμβάνουν διὰ τὸ μέλλον βαρεῖαν εὐθύνην.

Τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπαλήθευσε τὰ διαπισευτήρια τῶν Βουλγάρων πληρεξουσίων, προήδρευεν ὁ κ. Ἰούλιος Καμπών. Ἡ ἐπιτροπὴ εὗρε τὰ βουλγαρικὰ διαπιστευτήρια καλὰ καὶ ἐν τάξει.

ΔΕΛΤΙΑ

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς **ἀκριβείας** τοῦ βίου, ὅσον καὶ ἂν εἶνε γενικὰ καὶ γνωστὰ ἐν πολλοῖς καὶ ὄχι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπιζητούμεν, πρέπει νὰ γίνουν δεκτὰ ἀπὸ τὰς Ἀρχάς μας, διότι ἐφαρμοζόμενα θὰ ὠφελήσουν ἀρκετά.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς ἐκ τῆς νήσου μας παντὸς τροφίμου, ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τῆς ἀντίπεραν ἀκτῆς τοιούτων, ἡ προμήθεια ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐφοδιασμοῦ ἀποικιακῶν ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, ἡ ἀνασύστασις τοῦ Ἀγορανομικοῦ σώματος πρὸς πρόληψιν τῶν ἀποκρύψεων καὶ καταδίωξιν τῆς αἰσχροκερδείας, ὅλα ταῦτα τιθέμενα εἰς ἐφαρμογὴν θὰ συντελέσωσι εἰς τὸ νὰ ἐκλείψῃ ὁ φόβος περὶ ἐνδεχομένων στερήσεων.

Δὲν θὰ συντελέσωσιν ὅμως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν, ἐφόσον δὲν ἐμελετήθησαν οἱ λόγοι, ὧν ἕνεκα πωλοῦνται τὰ μὲν ἐγχώρια προϊόντα εἰς τόσον ἀκριβὰς τιμάς, τὰ δὲ λοιπὰ χρειώδη τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα πωλοῦνται πολὺ ἀκριβώτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Τοῦτο δέ ἀκριβῶς ἠξίου ἡ κοινωνία ἀπὸ τὴν τελευταίαν κίνησιν, διότι ὄχι τόσον ἡ ἔλλειψις ὅσον ἡ φοβερὰ ἀκρίβεια προκαλεῖ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν.

Εὐτυχῶς ἡ συγκοινωνία σήμερον εἶνε τοιαύτη, ὥστε δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ στερηθῶμεν οὐδενός. Τὸ ζήτημα εἶνε πῶς νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὴν βδέλλαν τῆς αἰσχροκερδείας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ

ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὑπεβλήθησαν προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ κατόχου βορβοφάγου διὰ τὴν ἐκβάθυνσιν τοῦ λιμένος μας, παραπεμφθεῖσαι ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὡ, χθὲς ἐγράψαμεν.

Καὶ ἔτσι τὸ ὅλον ζήτημα τοῦ λιμένος μας τίθεται πλέον ἐμπράκτως ἐπὶ τοῦ τάπητος.

Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ συνεξετασθῇ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπεκτάσεως τῆς προκυμαίας, ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως καὶ διὰ μόνην τὴν ἐκβάθυνσιν, θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἀφεθῇ χῶρος περὶ τὰ 3—4 μέτρα ἄθικτος παρὰ τὰ κρηπιδώματα, διὰ νὰ μὴ καταρρεύσωσι ταῦτα.

Ἀλλὰ διατί τότε νὰ μὴ ἐπεκταθῇ ἡ προκυμαία ἐπὶ τοῦ χώρου τούτου, διὰ νὰ λείψῃ ἡ σημερινὴ ἀσχημία; Ἡ σχετικὴ δαπάνη δὲν πιστεύομεν νὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου μας.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς προκυμαίας θὰ καλλωπίσῃ τὴν πόλιν μας καὶ θὰ προσδώσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὄψιν πόλεως πολιτισμένης.

Ἡ ἐκβάθυνσις ὅμως τοῦ λιμένος θὰ λύσῃ καὶ τὸ περιμάχητον ζήτημα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ἡ δαπάνη τῆς ἐκβαθύνσεως θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου; Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν, διότι καὶ εἰς τοὺς κειμένους νόμους προσκρούει καὶ οἱ σημερινοὶ πόροι τοῦ Δήμου, ἔχοντος τόσας ἄλλας ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας, δὲν ἐπαρκοῦν.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἱδρυθῇ ἴδιον ταμεῖον διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα, δηλ. λιμενικὸν ταμεῖον, τοῦ ὁποίου οἱ πόροι καθορίζονται ἀπὸ αὐτὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ διαχείρισις του εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς τοπικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου.

ΤΑ ΛΩΠΟΔΥΤΙΚΑ

κρούσματα πολλαπλασιάζονται εἰς τὴν πόλιν μας.

Φαίνεται ὅτι φιλοξενοῦμεν κάποιαν ὠργανωμένην λωποδυτικὴν σπεῖραν, ἡ ὁποία ἀπὸ τινος ἀναπτύσσει ἐξαιρετικὴν δράσιν.

Ἡ Ἀστυνομία μας ἄς λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς σύλληψιν τῶν ἐντίμων αὐτῶν ὑποκειμένων.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Δημενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε χθὲς τὸ ἀτμόπλοιον «Admiral Casserinuow» ἀναχωρῆσαν διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Ἐπίσης κατέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἡ «Δωδεκάνησος».

Κοινωνικὴ Κίνησις

Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Θ. Ἀλεποῦδέλλης, Ν. Σουρλάγκας, Ι. Βουλαλᾶς ἐκ Πλωμαρίου καὶ ἡ ἀξ. κ. Π. Παπουισάνη.

— Ἐπίσης ὁ κ. Δ. Δουκαρέλλης ἐξ Αἰγύπτου, ὁ κ. Π. Σφυλιανοῦ, οἱ ἀνθ)σταὶ τῆς χωροφυλακῆς κ. κ. Μαθιουδάκης καὶ Νεράντζης.

— Ἐπίσης ὁ κ. Ν. Γεωργιάδης διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀνατολῆς.

Λωποδυτικὰ κρούσματα

Ἐντὸς τοῦ προχθεσινοῦ λωποδυτικοῦ κρούσματος τοῦ σημειωθέντος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κ. Π. Γεωργιάδου, ἐσημειώθη —καθὼς μᾶς πληροφοροῦν— καὶ δεύτερον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κωνστ. Κωνσταντινίδου.

Οἱ κλέπται κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθουν διὰ σχοινίου εἰς τὸ δωμάτιον τῆς θυγατρὸς του ἥτις εὐτυχῶς τοὺς ἀντελήφθη ἐκ πρώτης στιγμῆς καὶ διὰ τῶν κραυγῶν της τοὺς ἀπεμάκρυνε.

Τὸ γεγονὸς κατηγγέλθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἥτις ἀπήντησεν ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα λωποδυτικὴ σπεῖρα ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἐκ Πειραιῶς, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλονται ὅλαι αἱ ἐσχάτως σημειωθεῖσαι κλοπαί.

Ἡ στρατιωτικὴ ἀλληλογραφία

Ἐκομίσθη χθὲς ἐκ Σμύρνης ἡ ἀλληλογραφία τῆς Μεραρχίας Ἀρχιπελάγους.

Ἀνάληψις καθηκόντων

Χθὲς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἀσθενῶς ἀπὸ ἡμερῶν διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας μας μοίραρχος κ. Γκίνος.

Ἡ σιτοπαραγωγὴ ἐν Ρουμανίᾳ

Ἀνεκοινώθη εἰς τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια ὅτι ἡ ἐφετεινὴ σιτοπαραγωγὴ ἐν Ρουμανίᾳ εἶνε ἐκτάκτως πλουσία καθ' ὅλην τὴν χώραν. Ὑπολογίζεται ἡ ἀπόδοσις εἰς 45 ἑκατομμύρια κατὰ ἑκτάριον, ἡ τιμὴ δὲ εἰς 12.000 λεῖ τὸ βαγόνιον.

Προβλέπεται μόνον, ὅτι ὁ καθαρισμὸς τοῦ σίτου δὲν θὰ εἶνε λίαν ἐπιτυχής, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν.

Εὐτυχεῖς Γάμοι

Ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν χθὲς οἱ γάμοι τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου μας ἀξ. κ. Ν. Κούμπα μετὰ τῆς εὐ ἠγμένης καὶ χαριτοβρύτου Δ)νίδος Μυρσίνης Καψιμάλλη, γόνου τῆς γνωστῆς ἐγκρίτου οἰκογενείας Ἀθ. Καψιμάλλη.

Εἰς τοὺς νεονύμφους ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» εὔχεται τὸν συζυγικὸν βίον ἀνθόσπαρτον καὶ εὐθαίμονα.

Αἱ ἀσχημίαι τοῦ κήπου

Ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Χρυσοβελώνης εἶχε διατάξει πρὸ καιροῦ ὅπως ἡ ἀστυνομία μας ἀπαγορεύει τὴν νυκτερινὴν δαμονὴν ἐν τῷ Δημοτικῷ κήπῳ εἰς τοὺς διαφόρους πρόσφυγας καὶ μετανάστας. Δυστυχῶς ὅμως ἡ διαταγὴ αὕτη ἔμεινεν ἀνεφάρμοστος καὶ σήμερον ἀηδιάζει κανεὶς νὰ διέλθῃ κἂν ἐκεῖθεν.

Προχθὲς μάλιστα εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς εὑρίσκετο καὶ κάποιος ἀσθενῶς πρὸ διημέρου σοβαρῶς.

Ἐσχάτως ἤρχισεν λειτουργοῦν ἐπιπροσθέτως καὶ ξυλουργεῖον, εὐρὺ δὲ βαθμηδὸν ὁ Δημοτικὸς κῆπος θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπέραντον ὑποπάζιον ξενοδοχεῖον τῶν ἀστέγων καὶ ἴσως ἴσως ἀρχίσουν καὶ τοποθετοῦνται καὶ πράγκες ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἀναμένομεν ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου τούτου τὸ ὁποῖον οὐδόλως τιμᾷ τὴν πόλιν μας καὶ ἀφίνει οὐχὶ καλὰς ἐντυπώσεις εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὴν ξένους.

Ἄφιξις θιάσου

Προσεχῶς φθάνει εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπως δώσῃ σειρὰν 10 μόνον παραστάσεων ἐν τῷ «Ἀλκαίῳ» Ἀθηναϊκὸς θίασος καλῶς κατηρτισμένος. Ὁ θίασος ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Ἐμμ. Κωστᾶ, Π. Βεράρδου, Ἰωαν. Αὐλωνίτου, Ἰακ. Ἐπιτροπάκη, Δημ. Μανιαδάκη, Ν. Θεοδώρου, Ἐρρίκου Βάλφη καὶ τῶν κυριῶν Ἑλένης Βανδώρου, Μαρίας Αὐλωνίτου Ἐλεονώρας Δεντη, Μάργ. Ἐπιτροπάκη, Ἐλίζας Δημητρίου.

Ἡ συνδρομὴ ὡρίσθη 30 φράγκα διὰ 10 παραστάσεις.

Θεάματα

Στὸ «Πατὲ» Ἀπόψε ὁ Κλόουν Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΥΠΟΔΡΟΜΙΟΥ μὲ τὰς δραματικὰς σκηνάς του. Ἐντὸς ὀλίγου πλέον καὶ ἡ «Καταλῆψις τῆς Σμύρνης» μὲ μουσικὴν συναυλίαν.

STUDIO LESBOS

Ἐπισκευασθὲν τελείως καὶ μὲ πρωτοφανεῖ ἐκπλήξεις διὰ τὴν πόλιν μας τὸ ἀτελιὲ τοῦ γνωστοῦ καθ' ὅλην τὴν νῆσον καλλιτέχνου φωτογράφου Φρὶτς Ι. Μρὰζ δέχεται τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουναράκι φωτογραφεῖον του.

Ἐπίσης ἀναλαμβάνει καὶ πᾶσαν φωτογραφικὴν ἐργασίαν ἐκτὸς τοῦ ἀτελιέ του.

Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 10377 ΑΘΗΝΑΙ 27 Ἰουλίου

Ὑποχώρησις τῶν Ἀμερικανῶν

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Παρισίων ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Πενταμελοῦς ἐγένετο καταφανὴς ἡ ἀβαρία τῶν Ἀμερικανικῶν ἀντιλήψεων. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν ἀδιάλλακτον στάσιν των ἐναντίον πάσης ἰδέας περὶ παραχωρήσεως τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπρότειναν σχέδιον συμβιβασμοῦ διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφιεμένων εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὡρισμένων σημείων.

Τὰ σχέδια ὅμως ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἀπραγματοποίητα.

Ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ.

Ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος τοῦ κ. Τιττόνι ἀναβαλλόντος πρὸς τοῦτο τὴν ἀναχώρησίν του εἰς Λονδῖνον.

Λύεται σήμερον (χθὲς)

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔσχε μακρὰς καὶ ἐπανειλημμένας συναντήσεις μετὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντιπροσώπου κ. Πόλκ καὶ τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τιττόνι. Πιθανὸν νὰ ληφθῇ σήμερον (χθὲς) ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος.

Ἡ κατάληψις τῆς Βουδαπέστης

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Πενταμελοῦς Συμβουλίου οἱ Ρουμάνοι θὰ ἐκκενώσουν τὴν Βουδαπέστην.

Θὰ καταλάβουν δὲ ταύτην Ἀγγλογαλλικὰ στατεύματα ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Δουνάβεως.

Δούζας

Ὁ «Οἰκονομολόγος» Ἀθηνῶν Περιέχει πᾶν ὅτι ἐνδιαφέρει τοὺς κ. ἐμπόρους.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Ἀποφάσεις Γεν. Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 763 ἐ. ἔ. ἀποφάσεώς τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Κλεάνθην σύζυγον Μιχ. Κλωμαΐτου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὴν Σουλταναν σύζυγον Β. Πατσέλλη, ἓν ἐλαιόκτημα της κείμενον εἰς θέσιν «Μεγάλη Βρύση» τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἀσωματου τοῦ Δήμου Ἁγιασσου ἀντὶ δραχμῶν 400 περίπου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 764 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Καλλιόπην σύζυγον Κωσταντίνου Σαβέλλη νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Εὐθύμιον Ζουμπαδέλλη, ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Τρίοδος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἱππείου τοῦ Δήμου Ἁγιασσου ἀντὶ δραχμῶν 1700 περίπου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 765 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Εὐστρατίαν Ἀναγνώστου Κινηνὲ, νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Ἰωάννην Ζουμπαδέλλην, μίαν οἰκίαν της κειμένην ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἱππείου τοῦ Δήμου Ἁγιασσου ἀντὶ δραχμῶν 2800 περίπου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 766 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Βατάναν συζ. Παναγιώτου Ἀντωνῆ, ἡ Κουτσικουδῆ νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Εὐστράτιον Γρηγορ. Τσουπῆ, ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν «Δράλια» τῆς κτηματικῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σκοπέλου τοῦ Δήμου Γέρας ἀντὶ δραχ. 520 περίπου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 767 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Εὐθυμίαν χήραν Κωστῆ Κεμερλῆ, νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Εὐστράτιον Παναγ. Φλασκήν, ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν «Καφουρίνο» τῆς κτηματικῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σκοπέλου τοῦ Δήμου Γέρας, ἀξίας δρ. 2.300.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 768 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀζιμὲ Χανοὺμ θυγατέρα Χαλὴμ συζύγου Ρασὴτ βέη νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Ἰσμαὴλ Ρασὴτ βέη 1ον ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Τάρτη τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σκοπέλου. 2ον ἕτερον ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Πρῖνος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μισαγροῦ καὶ 3ον ἕνα ἀγρὸν κείμενον εἰς θέσιν Κούμανος τῆς περιφερείας Περαματος ἅπαντα τοῦ Δήμου Γέρας καὶ ἀντὶ 2,500 περίπου δραχμῶν.

Εἰδοποίησις

Τὸ τουρκόπλουν ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον «Ξινοῦλα» τόννων